

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov Nr. 411 af 21. September 1922 søgte Staten i Forening med Nationalbanken, Det østasiatiske Kompagni og Store Nordiske Telegrafelskab at skabe et Grundlag for en Reorganisation af Landmandsbanken ved Tegning af en Præferencæaktiekapital paa ialt 70 Mill. Kr., hvortil kom en af Nationalbanken indskudt Reserverfond paa 30 Mill. Kr.

Ved Opgørelsen af Landmandsbankens Regnskab for Aaret 1922 viste det sig imidlertid, at Bankens Tab var væsentligt større end ved Rekonstruktionen i September Maaned forudsat — selv om Bankementes at være fuldt ud solvent — hvorfor Staten for at skabe den nødvendige Tillid og Ro om Banken ved Lov Nr. 32 af 5. Februar 1923 paatog sig fuld Garanti indtil 1. April 1928 overfor Indskyderne og Bankens andre Kreditorer.

Bankens Regnskab for 1923 og 1924 udviste vel forskellige Tab, tildels af ekstraordinær Karakter, men syntes dog ikke at give Anledning til særlig Betænkelighed med Hensyn til Udsigterne for Bankens Fremtid.

Af den som Bilag 1 optrykte Skrivelse af 26. Februar d. A. fra Landmandsbankens Bankraad fremgaar det imidlertid, at der ved Opgørelsen af Regnskabet for det senest forløbne Regnskabsaar er konstateret eller anslaaet Tab til et meget betydeligt Beløb udover Bankens Aktiekapital og Reservefond.

Under disse Omstændigheder skønnes det allerede nu at være nødvendigt at tage Stilling til Spørgsmaalet om en Forlængelse af Statsgarantien udover den ved Loven af 5. Februar 1923 angivne Tidsfrist, 1. April 1928.

Da Forholdene ikke synes at være egnede til paa nærværende Tidspunkt at

træffe endelig Bestemmelse med Hensyn til Bankens fremtidige Stilling og til, hvor stor en ny Kapital, der maatte udkræves til en Nyordning af Bankens Forhold, foreslaas det at forlænge den nuværende Statsgaranti for et Tidsrum af 5 Aar, saaledes at Garantien først udløber den 1. April 1933, idet det vil være nødvendigt allerede nu indenfor et vist Tidsrum at skabe Indskydere og Kreditorer Sikkerhed for, at de til enhver Tid kan raade over deres Tilgodehavender hos Banken.

Den saaledes forlængede Tidsfrist for Statsgarantien vil formentlig være tilstrækkelig, dels til at skaffe væsentlig større Klarhed over Bankens hele Stilling, end der kan tilvejebringes paa nærværende Tidspunkt, dels til at gennemføre en væsentlig stærkere Nedbringelse af Bankens Balance, end der er sket i de forløbne Aar.

Da der ikke ved Lovforslaget tages endelig Stilling til Bankens fremtidige Ordning, er det ikke fundet naturligt at opheve de i Lovens § 2 indeholdte Bestemmelser om Udbytte til Præferencæaktiekapitalen og Forrentning af Reservefonden m. v., uagtet disse Bestemmelser er uden Interesse, saalænge Bankens Regnskab udviser Underskud.

Derimod vil det formentlig være paa krævet i forskellige Henseender at ændre Bankens Vedtægter under Hensyn til dens ændrede regnskabsmæssige Stilling.

Ogsaa under den forlængede Statsgaranti vil det være at paase, at Landmandsbanken ikke som Følge af Forlængelsen af Statsgarantien drager uforholdsmæssige Indskudsmidler til sig fra andre Pengeinstitutter.

Som Bilag 2 er optrykt en Oversigt over Landmandsbankens Afskrivninger i Aarene 1921—24.